

Names that include *church-*, *kirk-*, *-lean* (in Wales) refer to a church. Cf.: *Kirkby*, *Leandaff*. Towns where there was a monastery may have names ending *-minster*. Cf.: *Kidderminster*, *Westminster*.

Some British place names refer to ancient tribes. The elements *-ing*, *-ingham* at the end of the name mean *people of* and *house of the people of*. Cf.: *Reading*, *Birmingham*. Places with names ending *-by* were the homes of Danish invaders. Cf.: *Grimsby* ← *Grim's village*.

Some towns take their names from Christian saints, particularly if they had local connections. Cf.: *St. Albans*, *St. Andrews*, *St. David's*.

Towns named after people who lived in more recent times are rare in Britain. Cf.: *Nelson* ← *Lord Nelson*, *Telford* ← *engineer Thomas Telford*.

Many American towns are named after a place in Britain or another country from which settlers in the USA originally came. British names are found especially in New England. Cf.: *Boston*, *Cambridge*, *Gloucester*, *Manchester-by-the-Sea*, *New Bedford*, *Greenwich*, *Norwich*, *Stafford*. British names used in other parts of the US include *New York*, *Birmingham*, *Glasgow*. Names from other countries include *New Orleans*, *Moscow*, *Athens*, *Paris*, *Naples*, *New Holland*.

Americans also enjoy creating unusual or humorous names. Cf.: *Tombstone* in *Arizona*, *Truth or Consequences* in *New Mexico*, *Cannon Ball*, *Hot Coffee*, *Waterproof*, *Smackover*, *Humble City*, *High Lonesome*, *Cut and Shoot*, *Happy Jack*, *Monkey's Eyebrow*.

The studying of origin of place names is essential part of modern linguistics which is worth further investigation.

СИМВОЛІКА В ГАЗЕТНОМУ ТЕКСТІ НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ

Доп. - Лойченко А.Г., ПР-24

Наук. кер.-ст. викл. Єрмоленко С. В.

У даній курсовій роботі ми розглянули поняття символіки, з'ясували, що воно не є однозначним. Отже, основним поняттям символіки є символ. Існує декілька визначень символу. По-перше, символ – це троп, що

характеризується високим ступенем узагальнення та виражає абстрактну ідею; по-друге, символ — це умовне позначення якогось предмета, поняття або явища.

Символічне значення слова може бути пов'язане з вихідним значенням (лілія — символ чистоти, бо вона біла), а може не пов'язуватися з ним (кипарис в античні часи був символом смерті або різних обставин, пов'язаних зі смертю, що зовсім не асоціюється з квітучим деревом). У символі завжди наявне приховане порівняння, той чи інший зв'язок з явищами побуту, з явищами історичного характеру, з народними переказами тощо. З фольклору символи перейшли і в літературу, де здобули значне поширення, а також іноді вживаються у розмовному мовленні. Символ приходить у текст з мови багатовікових культур, надаючи йому свої раніше накопичені значення. Виходячи з того, що символ має безліч значень, вони реалізуються по-різному: в залежності від особистості читача.

Символ слід відмежовувати від таких понять як метафора, алегорія, тип та міф. Символ, як і алегорія та метафора, утворює своє переносне значення на основі спорідненості, подібності між предметом та явищем, що позначається якимось символом у мові, та іншим предметом та явищем, на які переносяться ці словесні позначення. Та символ докорінно відрізняється і від алегорії, і від метафори. Перш за все тим, що наділений безліччю значень, та всі вони потенційно присутні у кожному символі, образі, наче "просвічуючись" одне крізь інше. Формальна відмінність символу та метафори у тому, що метафора створюється на наших очах: ми бачимо, які саме слова зіставляються у тексті, і тому здогадуємося, які їх значення зближуються, щоб утворити третє, нове.

Від типу символ відрізняється тим, що відображає він такі індивідуальності, що виключно специфічні і навіть знаходяться у протиріччі одна з одною; а тип — дуже схожі одна на одну. Міф же є чимось надприродним, і у багатьох випадках він є символом.

Та межа між цими поняттями настільки тонка, що іноді важко її означити, вони можуть вливатися одне в одне.

Часто символи зустрічаються у матеріалах преси. Більшість газетних текстів належать до публіцистичного стилю (окрім суто інформаційних матеріалів). А призначенням цього стилю є формування громадської думки, він водночас і впливає, й інформує. Символи ж допомагають привернути увагу читача, зацікавити його та сформуванню його думку. Газетний текст взагалі може творити символічну картину дійсності.

Можна виділити кілька шляхів формування символічного значення у публіцистичних текстах:

1. Автори можуть використовувати у же всім відомі, давно утворені символи. У такому випадку символічне значення зберігається, тільки пристосовується до певного часу.

2. Символи можуть створюватися текстом. Тобто вони виникають у певній публікації, за наявності певного контексту.

3. Символ може створити не лише одна публікація, а їх ряд, або ж видання в цілому. У цьому випадку найчіткіше виконується функція формування громадської думки.

4. Символи можуть переосмислюватися у газетних публікаціях, тобто вони набувають іншого символічного значення у конкретному тексті.

5. Символ може ілюструватися у газетній публікації, ця ілюстрація ширше розкриває зміст символу.

Таким чином, символи допомагають виконати основні завдання журналістських текстів: впливу на читача та формування громадської думки.

В газетних текстах символи реалізуються по-різному. Від того пресу якої країни читати, залежить, які символи там будуть використовуватися. У даній роботі ми розглядали німецьку пресу. Німецькими символами є дуб, гора, меч, коло, хрест, спіраль, кінь та ін. німецькі символи мають давнє походження, багато з них сягають язичницьких часів. Ці символи є в більшості випадків означають загальноприйняті поняття, в той же час це можуть бути навіть філософські поняття. Значення символу можна пояснити, воно не сильно відірване від позначуваного поняття, як у випадку з колом, що символізує безкінечність.

Використання німецьких символів у пресі не викликало б труднощів у сприйнятті, адже багато з них є спільними для ряду європейських країн, мають однакове походження. Та після дослідження німецької періодики, виявилось, що ці символи не є актуальними. Відсоток їх використання малий. Натомість широко використовуються американські символи, підтверджує панівне становище США у світі. Ця країна привертає велику до себе увагу, у деякій мірі пригнічує інші культури, їх національні традиції, у тому числі й німецькі. Про це можна судити з газет та журналів, адже вони є дзеркалом життя країни, у нашому випадку Німеччини.

Таким чином, ми бачимо, що на сучасному етапі розвитку національним особливостям, у тому числі національним символам, у Німецькій пресі приділяється незначна увага, вони відійшли на другий план.

FESTE REDEWENDUNGEN AUS DER BIBEL

Bericht von Zh. Mukomel

Wissenschaftliche Betreuerin: S. Ermolenko

Nach der Meinungen von Stilisten nennt man phraseologische Wortfügungen feste Wortverbindungen, bei denen die stilistischen Kategorien Bildkraft, Emotionalität, und damit auch Eindringlichkeit und Überzeugungskraft, in den Vordergrund rücken.

Laut des Lehrbuches «Deutsche Stilistik» von E. Schendels und E. Riesel kann man *drei Gruppen dieser phraseologischen Wortfügungen* auszeichnen.

1) Es entsteht vielmehr eine semantisch neue Qualität, sozusagen eine chemische Verbindung, deren Bestandteile ineinander verschmolzen sind.

Hierher zählen wir:

a) die mannigfachen Arten der Idiome

b) die Zwillingsformeln

2) Die zweite Untergruppe, zwischen Wort - und Satzäquivalent stehend, bilden die stehenden Vergleiche. Sie sind im wörtlichen Sinn oder hyperbolisch überspitzt zu verstehen.